

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο πόλεμος που έχουν εξαπολύσει τα αφεντικά (μικρά ή μεγάλα, ντόπια ή υπερεθνικά μικρή σημασία έχει) τα τελευταία χρόνια κατά των λαών της λεκάνης της Μεσογείου και των χωρών της Μέσης Ανατολής μας αφορά όλους. Τα γεγονότα των τελευταίων μηνών, που αφορούν τις μαζικές δολοφονίες αμάχων, το μαζικό ξεριζωμό και μετανάστευση εκατομμυρίων ανθρώπων από γειτονικές χώρες, απαιτούν κάτι παραπάνω από την οργή μας και την κατακραυγή μας.

Χωρίς να χάνουμε από το βλέμμα μας τα αίτια αυτής της καταστροφής, χωρίς να αγνοούμε το ρόλο κάθε φύσης στρατιωτικής δύναμης (τόσο των υπερεθνικών σχηματισμών όσο και των μικρών κρατών αλλά και των πάσης φύσης παραστρατιωτικών και θρησκευτικών οργανώσεων), χωρίς να παραπλανιόμαστε από τη δράση των ΜΚΟ (τον ανθρωπιστικό πυλώνα της κυριαρχίας), χωρίς να αγνοούμε τίποτα από τα παραπάνω, πιστεύουμε ότι ήρθε η ώρα για κινητοποίηση και στο ιδιαίτερο τομέα που μας αφορά. Εν μέσω δακρύβρεκτων εκφράσεων υποκρισίας (έχουν το θράσος να τη λένε αλληλεγγύη) και εθνικιστικών/ρατσιστικών επιθέσεων, ήρθε η στιγμή να συναντηθούμε με τις ανατρεπτικές δυνάμεις που έχουν σταθεί στο πλευρό όλων αυτών των κυνηγημένων.

Οι ανάγκες όλων αυτών των ανθρώπων για περίθαλψη, ή/και πρόληψη μιας σειράς παθήσεων, είναι πολύ μεγάλες και έρχονται κατά τη γνώμη μας να συναντήσουν τις αντίστοιχες εξίσου μεγάλες ανάγκες του ντόπιου πληθυσμού που είναι εξαθλιωμένος από την ίδια καπιταλιστική λαίλαπα. Οι θάνατοι από τις νάρκες του Έβρου, οι πνιγμοί στα ναυάγια του Αιγαίου, η περιπλάνηση από σύνορο σε σύνορο, οι συνθήκες εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, έρχονται να συναντήσουν τη βία των ΜΑΤ, την πείνα, την έλλειψη στέγης, την έλλειψη ασφάλειας, τα εργατικά ατυχήματα, την αύξηση της νοσηρότητας, τις αυξανόμενες αυτοκτονίες των ντόπιων. Η σχεδόν πλήρης έλλειψη ενός συστήματος περίθαλψης είναι και αυτή, κοινό πρόβλημα για όλους.

Ας είναι εξ αρχής προφανές ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να παίξουμε το ρόλο των ΜΚΟ και των αντίστοιχων αριστερών φιλανθρωπικών εφεδρειών του συστήματος (Κοινωνικό Ιατρείο Αλληλεγγύης κλπ). Ούτε έχουμε καμία απολύτως εμπιστοσύνη στο Ελληνικό κράτος και τις εξαγγελίες του για νομοθετικές ρυθμίσεις του προβλήματος, πολύ δε περισσότερο όταν το βλέπουμε να συνεχίζει στον ίδιο ρυθμό την εξαθλίωση του συστήματος περίθαλψης, να μην κάνει κανένα διορισμό στο ΕΣΥ, να μην ανανεώνει τη δυνατότητα των ανασφάλιστων να κάνουν εξετάσεις μέσω του Voucher υγείας κα.

Πιστεύουμε ότι μόνο μέσα από κοινούς αγώνες ντόπιων και μεταναστών, από κοινού με τους εργαζόμενους στην περίθαλψη, θα μπορέσουμε να παλέψουμε για ισότιμη, ποιοτική, δωρεάν περίθαλψη

για όλους, ως μέρος ενός συνολικού αγώνα, για μια κοινωνία χωρίς κυριαρχία και εκμετάλλευση.

Προτείνουμε την επανασύσταση του Συντονιστικού για την Υγεία, από κοινού με την κατάληψη του Ορφανοτροφείου στα πλαίσια συγκρότησης ενός τέτοιου αγώνα με τα παραπάνω χαρακτηριστικά.

Προτείνουμε ως ημέρα πρώτης συνάντησης τη Δευτέρα 21/12/2015 στις 20:00 στην κατάληψη Ορφανοτροφείου.

Εργαζόμενες και Εργαζόμενοι
στη Βιομηχανία της Υγείας

Υγ: Αν και το συντονιστικό έχει κατακτημένες τις κοινές πρακτικές δράσης, λόγω της συνεργασίας με την κατάληψη του Ορφανοτροφείου η οποία δεν έχει ξεκαθαρίσει πλήρως τα χαρακτηριστικά της, και χωρίς αυτό να σημαίνει κάτι παραπάνω, καλό είναι να γίνει σαφές ότι δεν επιθυμούμε καμία σχέση με ΜΜΕ και πάσης φύσεως κομματικούς μηχανισμούς και κομματικά στελέχη, ή άλλες μορφές κυριαρχίας.